

ŻYCIE NOWOGRÓDZKIE

PISMO POŚWIĘCONE SPRAWOM ZIEMI NOWOGRÓDZKIEJ.

Wychodzi codziennie.

Adres: Redakcji i Administracji
NOWOGRÓDEK, ul. 3-go maja Nr. 1.
Telefony Nr. 75, 100
CZYNNĄ CODZIENNIE z wyjątkiem świąt
od godz. 11 rano do godz. 2 w nocy.

CENA PRENUMERATY miesięcznie . 2.40

CENA OGŁOSZEŃ: przed tekstem 40 gr., w tekście (przed kromką) 30 gr., za tekstem 20 gr. za milimetr jednoznaczny, drobne za wyraz 10 gr., posady i prace poszukiwane po 5 gr. za wyraz. Fantazyjne i tabele o 50% drożej.

O czym p. Waldemarasa powinien pamiętać

Niemal cztery miesiące minęło od czasu powzięcia rezolucji przez Radę Ligi Narodów w sprawie konfliktu polsko-litewskiego, aż do momentu zjeżdżania się obu delegacji dla nawiązania rokowań, których zakres nie wymagał ani specjalnych studiów, ani nadzwyczajnych przygotowań.

Obstrukcja czyniona przez p. Waldemarasa w sprawie miejsca, daty i treści rokowań, należy już do przeszłości. Radzibyśmy o niej „jaknasybiciej” zapomnieć i chętnie zasiadamy przy spólnym stole narad dla rozwiązania kilku kwestyj, obchodzące dwa sąsiadujące z sobą państwa, bez względu na to czy zechcą one w dalszej lub bliższej przyszłości oprzeć wzajemne stosunki, tylko na fakcie stykania się ich granic oraz uznania wzajemnej niepodległości i suwerenności, czy też na podstawach znaczenia szerszych i bardziej przyjacielskich.

Deklaracja złożona w Genewie przez Marszałka Piłsudskiego i min. Zaleskiego jest jasna i nie dwuznaczna: ze strony polskiej Litwie nie grożą żadne niebezpieczeństwa, a fakt istnienia niepodległego państwa polskiego gwarantuje Litwie bezpieczeństwo ze strony tych dwóch czynników, któreby z tego państwa chciały uczynić pomost wiodący do wspólnego porozumienia nie tylko w sprawach polityki środkowo-europejskiej, lecz w całokształcie zagadnień światowych.

Świadomość tego stanu rzeczy jest jasna również i na Litwie i cały szereg polityków tego kraju zdaje sobie sprawę doskonale z ujemnych skutków fikcyjnej wojny z Polską, proklamowane jednostronnie przez p. Waldemarasa. Trudno przypuścić, by obecny premier litewski, polityk niewątpliwie bardziej doświadczony od całego szeregu swych rodaków nie widział niebezpieczeństwa, jakie coraz wyraźniej zarysowuje się dla Litwy, o ile niezmieni ona w najbliższej przyszłości swego postępowania i o ile i nadal w uporem godnym zaiste lepszej sprawy, trwać będzie przy dotychczasowej taktyce klótni z Polską, nieufności dla Litwy, platonicznej sympatii dla Rosji i uległości wobec Niemiec.

Niemna w tem żadnej przesady skoro mówimy o uległości dotychczas Litwy wobec Niemiec.

Sąsiadując z małą Litwą, oddzielają się sztucznym murem od Polski, zbyt słaba i mała, aby znaleźć rynki zbytu w państwach położonych od niej daleko, Litwa siłą rzeczy w tych warunkach jest skazana na łaskę Niemiec. Oto 66% importu zagranicznego Litwy przypada na Rzeszę Niemiecką, a 50% eksportu litewskiego idzie do Niemiec. Są to liczby wprost zastraszające dla samodzielności ekonomicznej Litwy, każdy bowiem przejaw „gniewu” niemieckiego może narazić Litwę na katastrofę gospodarczą. Państwo kowieńskie natomiast nie jest w możności nawet bronić się przed zakusami i pretensjami Niemiec, bowiem udział jego w ogólnym obrocie towarowym Niemiec wyraża się śmiesznie małą liczbą liczbą 0,26%. Jakże więc

Świadomi politycy litewscy nie mogą zamykać oczu na to niebezpieczne sąwisko dla Litwy, kto przechodzi do porządku dziennego nad rzeczywistością, ten musi być przygotowany na to, że i rzeczywistość może kiedyś przejść nad nim do porządku.

A rzeczywistość ta jest naprawdę pouczająca i dźwi sobie niekiedy w wszelkich formułach

doktryn. Oto np. od dziesięciu lat Litwa zamknięła swa granice przed Polską, przed listami, ludźmi i towarami, a tymczasem obrót handlowy Polski z Litwą mimo kordonów, mimo zakazów, mimo straży granicznych z roku na rok zwiększa się w sposób poważny. Wiele kiedyś w 1922 r. wynosił tylko 3 miliony złotych, w 1923 r. — 6,3 milj., w 1924 — milj., w 1925 r. — 10,9 milj., w 1925 r. — 17,0 milj. w 1927 roku doszedł do sumy 22,4 milionów, czyli w ciągu 6 lat zwiększył się więcej niż siedmiokrotnie. I dzieje się to wszystko przy zamknięciu tranzytu przez Niemcy, co powoduje za mieranie Klajpedy, jedynego portu litewskiego, a jednocześnie ta polityka prohibicji dla towarów polskich naraziła kolej litewską na stałe deficyty.

Te skromne dane i cyfry nie roszczą sobie pretensji do wykazania w całości gospodarczych polityki p. Waldemarasa i jego poprzedników. Są jednak doskonałą ilustracją absurdu uporu litewskiego. Powołanie rokowań w Królewcu w dużym stopniu zależy od tego, czy p. Waldemarasa będzie pamiętał o tej wprawdzie liczbie, czy też nadal będzie jej bagatelizował.

Dzień polityczny

(telefonem od własnego korespondenta z Warszawy)

Prace Rady Ministrów

Rada Ministrów uchwaliła na dzisiejszym posiedzeniu; rozporządzenie o powołaniu Komisji Specjalnej do rozpatrywania skarg na nakazy Inspektorów Pracy i rozporządzenia o uregulowaniu stosunków Powszechnego Zakładu (Bezpieczeństwa Wzajemnych).
Obydwa te rozporządzenia

uważane są jako Rozporządzenia Rady Ministrów.

Pozatem Rada Ministrów uchwaliła statut Państwowego Muzeum Archeologicznego.

Nowe ustawy: górnicza i naftowa

Ministerstwo Przemysłu i Handlu ukończyło prace nad ustawą górniczną rozpoczęło opracowywanie i ustawy naftowej.

Wpływy polskie na arenie międzynarodowej

Propozycja Rządu Stanów Zjednoczonych

WARSZAWA (tel. sobas.) 2.IV. Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej zwrócił się do Rządu polskiego za pośrednictwem posła polskiego w Waszyngtonie p. Ciechanowskiego z propozycją zawarcia traktatu arbitrażowego i konylacyjnego,

mającego być wzorowanym na traktacie amerykańsko-francuskim, zawartym w lutym b. r.

Propozycja Rządu Stanów Zjednoczonych jest nowym dowodem wzrostu wpływów Polski na terenie międzynarodowym.

Popierajcie L. O. P. P.

Zakończenie rokowań polsko-litewskich w Królewcu

Komisje obradować będą w Kownie, Warszawie i Berlinie

KRÓLEWIEC, (Pat) 2-IV. Dzisiejsze posiedzenie obu delegacji — oczekiwane z wielkim napięciem — rozpoczęło się o godz. 11-ej przy dużym udziale przedstawicieli prasy polskiej i zagranicznej.

Posiedzenie otworzył p. minister Zaleski, jako kolejny przewodniczący i ustalił porządek dzienny.

Protokół poprzedniego posiedzenia odczytał — na prośbę min. Zaleskiego — członek delegacji litewskiej Zaunius. Protokół ten został przyjęty przez obydwie delegacje.

Przechodząc do dyskusji generalnej min. Zaleski oświadczył, że dotychczasowe prace obu delegacji toczą się w sposób niezwykły i nieodpowiedni i nieodpowiadający ustalonej procedurze konferencyjnej międzynarodowych. Strona litewska unikając bezpośredniego wypowiedzenia się co do poszczególnych projektów złożonych przez stronę polską, przyjęła zwyczaj wyrażania swych propozycji drogą not. W ten sposób delegacja litewska unika dyskusji w poszczególnych komisjach, pozostawiając ją na drodze nieopublikowanych not. Min. Zaleski proponuje opublikowanie tych not.

Prem. Waldemarasa wyraża swą zgodę, a następnie zgłasza pewne zastrzeżenia w dyskusji generalnej co do akcji prowadzonej przez prasę, które można skoryzować w sposób następujący: Prasa w Królewcu była informowana na herbatce u min. Zaleskiego, jakoby delegacja litewska w dniu dzisiejszym miała wyjechać do Kowna i zerwać rokowania.

Prem. Waldemarasa stwierdza, że pogłoski te są bezpodstawne. W dalszym ciągu prem. Waldemarasa wygłosił dłuższe przemówienie, w którym zajął się szczegółową interpretacją gruntnowej uchwały Rady Ligi Narodów. Omawiał następnie całokształt ustosunkowania się Polski do Litwy i stwierdził, że mimo obecnych rokowań — sprawa Wilna pozostaje dla Litwy otwartą.

Przeszedł następnie do omówienia projektów zgłoszonych przez delegację polską i stwierdził, że projekty te wymagają szczegółowego omówienia. W ten sposób — podkreślił Waldemarasa — możnaby sformułować argument do odroczenia obrad. Waldemarasa wobec zarzucenia przez prasę zamiarów zerwania rokowań, godzi się na obecne rozpatrywanie złożonych przez delegację polską projektów.

W dalszym ciągu Waldemarasa omawia szczegółowe zło-

żone projekty z zadowoleniem podkreślając pominięcie przez delegację polską nazwy „granica” i zastąpienie ją nazwą „linia celna”. Nie godzi się na przyjęcie projektu Polskiego o komunikacji między obu państwami, redakcji polskiej.

Poruszając sprawę bezpieczeństwa wysuwa zarzuty organizowania w Lidzie band litewskich. Stwierdza, że z terytorjum Polski wychodzą zamiary obalenia obecnego Rządu litewskiego. Projekt zawarcia paktu o nieagresji uważa Waldemarasa za poważny i nadający się do dyskusji.

Co do dalszych projektów, kolejowego, pocztowego i telegraficznego — to uważa, że obecny stan ruchu towarowego nie wymaga bliższych porozumień; tembardziej ruch ten — narazie lokalny — zmniejszy się wobec wprowadzonych przez Litwę cel maksymalnych.

Reasumując swe wywody Waldemarasa stwierdza, że projekty polskie są jedynie pozornie projektami technicznymi, a w rzeczywistości należy je traktować jako projekty polityczne.

W rezultacie premier Waldemarasa zgadza się na powołanie trzech komisji: spraw bezpieczeństwa i odszkodowań; spraw ekonomicznych i komunikacyjnych oraz trzecia spraw lokalnego ruchu sąsiedzielskiego o charakterze prawo-administracyjnym.

W odpowiedzi Minister. Zaleski wygłosił krótkie przemówienie, w którym odparł wszystkie zarzuty pretensje Waldemarasa i przychylił się do utworzenia trzech komisji.

Premier Waldemarasa wystąpił z propozycją wyznaczenia na obrady Komisji Kowna, Warszawy i Berlina, na co minister Zaleski wyraził swą zgodę.

Ustalono, iż Komisja pierwsza obradować będzie w Kownie, przyczem przewodniczącym zostanie Hołowski i Balodis; druga pod przewodnictwem p.p. Tarnowskiego i Sidzikauskasa w Berlinie, trzecia pod przewodnictwem pp. Szumlakowskiego i Zauniusa w Warszawie.

Przewodniczący wszystkich Komisji mają się zebrać w Berlinie dnia 20-go kwietnia i wówczas zostaną ustalone terminy i programy prac poszczególnych Komisji.

Po wygłoszeniu pożegnalnych przemówień min. Zaleski zamknął konferencję dziękując władzom niemieckim za serdeczną gościnę.

